

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

ขนาดกลาง สูงได้ถึง 25 ม. ต้นแก่โคนเป็นร่อง เปลือก สีน้ำตาลอมเทาถึงออกชมพูเรียบถึงเป็น เกล็ด เปลือกสีออกแดง ใบ กว้าง 1.5-5.5 ซม. ยาว 6-13 ซม. รูปรีแคบถึงใบหอกแกมขอบขนาน ปลายแหลมหรือเรียวแหลม โคนแคบ เนื้อคล้ายหนัง ขอบค่อนข้างเป็นคลื่นและหนา เส้นกลางใบแบนด้านบน เส้นใบ 11-16 คู่ ห่างกัน เป็นร่องตื้นด้านบน เส้นขอบใบ 1 เส้น งาม อยู่ใกล้ขอบใบมาก เส้นใบย่อยห่างมาก ก้านใบยาว 0.5-1.5 ซม. กิ่งสีน้ำตาลอมส้มถึงเทา เป็นมุมเล็กๆ 4 มุม ในต้นอ่อน ดอก ขนาด 2-2.5 ซม. สีขาวครีม กลิ่นหอม ออกเป็นช่อแตกแขนงกว้าง ยาวได้ถึง 6 ซม. ที่ปลายกิ่งและง่ามใบบนๆ มักมีช่อเดี่ยว แกนกลางและแขนงช่อสีส้ม มีเกล็ดเป็นแผ่นละเอียด ก้านดอก ยาว 1.5-8 มม. (ไม่มีก้านช่อดอก) ถ้วยฐานดอกสูงประมาณ 7 ซม. รูปกรวย ก้านถ้วยล่ำ ยาว 1.5 มม. กลีบเลี้ยง 4 กลีบ ยาว 1.5 มม. ไม้ค่อยเท่ากัน กลม กลีบดอก 4 กลีบ ขนาดประมาณ 5 มม. แยกกัน มีจุดต่อมน้ำมัน เกสรเพศผู้ ยาว 8-10 มม. ก้านเกสรเพศเมีย ยาวประมาณ 12 มม. ใหญ่กว่าเกสรเพศผู้ ผล กว้างได้ถึง 1.5 ซม. ยาวได้ถึง 2 ซม. ทรงรีกว้างถึงขอบขนาน ปลายผลมีกลีบเลี้ยงเนื้อนุ่มและโค้งเข้าไป สีเขียวอ่อนถึงขาว เนื้อแน่น พบในป่ารุ่น ป่าผลัดใบ ตามชายป่าดิบ สูงได้ถึง 700 ม.

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชมอน. ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z). กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า.

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี